

Lapset Armeijoissa

Kirj. BILL

ALATI kiihtyvällä vimmallä valmistautuu maailma kaikkia entisiä sotia suurempaan ja tuhoisampaan verileikkiin. Sotavarustelujen rajoitusneuvotteluista ja -sopimuksista huolimatta jokaisessa maassa pyritään sotavoimia lisäämään: armeijoita suurennetaan, sotalentokoneita ja -laivoja lisätään ja parannetaan, kuten muutakin sotakoneistoa. Poikkeuksetta jokainen maa pyrkii voimistuttamaan armeijansa, laivastonsa ja ilmavoimansa mahdollisimman tehoisiksi suureen joukkoteurastukseen ja tuhoon.

Ei ole sillä hyvä, että sotakoneistoja parannetaisiin ja miesvoimaa lisättäisiin, mutta muutamissa maissa otetaan jo lapsetkin äitien sylistä ja aletaan heille antaa sotilaallista kasvatusta ja opetusta. Ennen yleisesti kaikissa maissa valittiin vuosittain terveimmät ja ruumiillisesti kuntoisimmat 21 vuotta täyttäneet nuoret miehet, joista sotamiehiä opetettiin. Nyt ei jakseta odottaa että nuorukaiset saavuttaisivat miehuusiän, eikä edes lasten nuorukaisiksi kehittymistä.

Äskettäin Ranskan edustajahuone hyväksyi pääministeri Leon Blumin ehdotuksen suunnattoman suuresta menoperästä nuorison ruumiilliseen kasvatukseen. Vähemmän ajattelevasta lukijasta saattoi tuo uutinen näyttää vähäpätöiseltä ja vain harvat ehkä huomasivat, että kysymyksessä ei ole tavallinen kasvatusta, vaan sotilaallinen kasvatusta.

Monista saattoi tuo uutinen tuntua ilolla tervohdittävältä, koska kysymyksessä olevan lakitekelleen mukaan tullaan myönnettävät varat käyttämään 6:n ja 21:en ikävuosien välillä olevien poikasten ja nuorukaisten ruumiillisen kuntoisuuden edistämiseen. Eikä olisikaan mitään pahaa, jos olisi kysymyksessä todella terveydelliseltä kannalta katseltava ruumiillisen kulttuurin edistäminen.

Kuitenkin lakitekelleessä sanotaan, että varsinainen sotilaallinen alkuharjoitus on alettava 18-vuotiaiden nuorukaisten keskuudessa. Tämä siis todistaa, että kysymyksessä on mahdollisimman tehoisan armeijan kasvattaminen. Blumin hallituksen pyrkimys on lisätä ja täydentää sitä ihmeellistä huomisen päivän armeijaa, joka on jo hyvin huomattavana monissa maissa ja tavalla tai

toisella ilmenee melkein jokaisessa maassa maailmassa.

Noissa huomispäivän armeijoissa ei marssiainoastaan täysikasvuiset miehet, kuten entisaikojen armeijoissa, vaan myöskin lapset ja keskenkasvuiset nuorukaiset. Aivan hirvittäväällä kiihkolla puetaan muutamissa maissa lapsia ja nuorukaisia univormuihin, ja viedään harjoitusleireille, "kehittämään ruumiillista kuntoisuutta, urhoollisuutta, rakkautta ja uhrautuvaisuutta maalle," militaristisessä hengessä annettavan kasvatuksen ja opetuksen kautta.

Kymmenen vuotta takaperin kuului jo Italiassa marssivien lasten huulilta: "Oggi Balilla, domani soldati, o sempre fascisti!" Tietämättä todellisesti sanojen tarkoitusta nuo lapset julistivat olevansa "Balillassa" sotilaskasvatuksellisessa nuorten järjestössä, tulevansa olemaan huomenna sotilaita ja elävänsä fascismille.

Italian esimerkki on otettu muissakin maissa varteen. Puhumatta niinkutsutuista kansanvaltaisista maista, joissa nuorten sotilaallinen kasvatusta tapahtuu peitetymmässä muodossa, noin puolessa tusinassa diktatuurilla hallittavassa maassa kaikuu tänään 20,000,000 kurkusta heikolla lapsen äänellä: "Tänään — nuoria marssijoita; huomenna — sotamiehiä; ikuisesti — maan ja hallituksen palvelijoita!"

Asiantuntijat väittävät, että Saksa on mennyt militaristisessä kasvatuksessa paljon Italiaakin edelle. Väitetään, että Saksassa aletaan lapselle opettaa uskollisuutta Hitlerille jo melkein kehdoissa. Tohtori Robert Ley, joka on huomatuimpia kasvatuksellisen puolen johtohenkilöitä Saksassa, sanoo: "Alamme tehdä kasvatustyötä lapsessa kun hän on 3-vuotias. Kun hän oppii vähän ajattelemaan, annamme pienen lipun hänen käteensä; sitten seuraa koulu, Hitlerin nuorten järjestö ja sotilaallinen kasvatusta. Emme päästä häntä käsitämme . . . tykätköönpä sitten menettelyistämme tai ei."

Hitler Jugendin (Hitlerin Nuorisojärjestön) johtaja Baldur von Schirach vannottuttaa jokaisella uudella tulokkaalla seuraavan valan: "Sinun kätesi on nyt kohotettuna todistukseksi, että

vannot henkesi kuuluvan Saksalle ja veresi 'der Fuehrerille' (Hitlerille)." Tämä vala selvästi osoittaa sitä henkeä, jolla nuoria kasvatetaan.

Kun Saksassa lapsi alkaa ymmärtää puhetta, opetetaan hänet pyrkimään elää urhoollisena ja antamaan henkensä "isänmaalle", jos tarpeellista. Opettajat luennoivat Saksan suuruudesta ennen sotaa ja kuvailevat sitä mahtavuutta, joka Saksalla on edessään.

Hitler on laskenut, että korkeammasti oppineiden lukumäärä ei saa olla kovin suuri. Niinpä kolme vuotta takaperin hyväksyttiin laki, jonka mukaan vain 55,000 saa vuosittain opiskella korkeammassa oppilaitoksissa, ollen ennen lukumäärä rajoitettu jo sadaksituhanneksi.

"Hitlerin Nuoret"-nimiseen järjestöön joutuvat poikaset 14-vuotiaina. Sitä ennen ovat he kuuluneet nuorempien järjestöön, jossa annetaan vain alkeellisempää käytännöllistä sotilaallista opetusta. Marsseissa käytetään puupussyjä. Mutta "Hitlerin Nuoret" saavat jo täydellistä sotilaallista opetusta käsipommien, konekiväärien ja pyssyjen käsittelyssä.

"Hitlerin Nuoret"-nimiseen järjestöön ei poikasia suoranaisesti pakoiteta, mutta epäsuorasti kyläkin. Sellaista poikasta, joka kieltäytyy liittymästä siihen, pidetään yhteiskunnan hylkimänä ja häneltä ovat tulevaisuudessa työmahdollisuudet poikki. Tämä siis todistaa, että jokaisen poikasen, joka aikoo elämänsä Saksassa jatkaa, on "Hitlerin Nuoriin" liityttävä.

Jokaisen nuorukaisen, täytettyään 18 vuotta, on Saksassa oltava vähintään vuosi työikämpiköillä kuivaamassa soitaa, rakentamassa teitä ja suorittamassa muita yleishyötytyitä. Loma-aikoina on heidän kämpiköillä tutkittava historiaa, joka on Hitlerin tarkoituksien mukaisesti uudestaan kirjoitettu ja vääristelty.

Työkämpiköillä on täydellinen sotilaskuri. Työnjohtajina ja ohjaajina ovat entiset sotilaskavalkijat. Ympäristöihin tehdään "huiviretkiä", mutta niillä ei katsella ympäristön seutuja niiden kauneuden tai luonnon muodostaminen omituisuuksien vuoksi, vaan mahdollisina tulevaisuuden sotakenttinä.

Saksan työkämpillä on vuosittain noin 230,000 nuorukaista. Naisia ajatellaan tulevaisuudessakin tarvittavan enempi kotiaskareissa, joten tyttöjen lukumäärä työkämpiköillä on vuosittain vain noin 25,000. Yhteensä lasketaan lapsia ja kas-

vavia nuoria olevan Saksassa sotilaskasvatuksen alaisina noin 9,000,000.

Italiassa järjestetään poikaset jo 6-vuotiaana "Merisuden Pojat"-nimiseen järjestöön, alkeellisen sotilaskasvatuksen antamista varten. "Balillaan" otetaan 8 ja 14 ikävuosien välillä olevat. Neljätolista täyttäneet kuuluvat "Avantgardisti"-nimiseen järjestöön, josta 18-vuotiaana otetaan parhaimmat fascistiseen kansalliskaartiin. Yhteensä sotilaskasvatuksellisiin lasten ja nuorten järjestöihin lasketaan Italiassa kuuluvan noin 5,000,000.

Saksan sotilaskasvatukselliset lasten ja nuorten järjestöt ovat rakenteeltaan jotensakin samanlaisia kuin Italiankin. Joissakin suhteissa niissä on pieniä eroavaisuuksia, mutta pääpiirteissä on Saksassa seurattu samoja kaavoja joiden mukaan Italian lasten ja nuorten järjestöt ovat muodostetut.

Kuten Saksassakin, pannaan Italiassa pääpaino kasvatuksessa propagandatyön tekemiselle. "Balillan" paikallisosastoissa ovat opettajina fascistisen akademian tutkinnon suorittaneet henkilöt. Suuri osa opettajista on lisäksi sotilaskavalkijoina.

Kuten sanottu, on etutilalla propaganda, mutta lisäksi annetaan perinpohjaista ruumiillista kasvatusta, jolla on täydellisesti militaristinen luonne. Kivääreitä, konekivääreitä, moottoripyöriä ja muita armeijan välineitä käytetään ruumiillisissa harjoituksissa.

Kerran vuodessa pidetään Roomassa lasten ja nuorten järjestöjen vuosikonventioni, jossa mustapaitaiset lapsi-sotilaat marssivat päät pystyssä Mussolinin ohitse, tehden hänelle kunniaa.

Kuten tiedetään, on myös Venäjällä suuret nuorten järjestöt sotilaallista kasvatusta varten, joihin sanotaan kuuluvan noin 5,500,000 jäsentä. Asukaslukuun verraten on Venäjä siis Saksasta ja Italiasta jälessä, lasten ja nuorison sotilaallisessa kasvatuksessa.

Näiden kolmen maan esimerkkiä seuraten, joissa parhaimmin on järjestetty lasten ja nuorison kasvattaminen suuren verileikin varalta, on useissa muissa maissa alettu panna enemmän painoa sotilaalliselle kasvatukselle kasvavan nuorison keskuudessa. Itävallalla, Puolalla ja Portugalilla on alulla lasten ja nuorison sotilaskasvatukselliset järjestöt.

Kuten näemme, johtavat tässä suhteessa ne maat, joissa vallitsee diktatuuri. Nähtävästi ne maat, joissa on kansanvaltainen hallitusmuoto, tulevat seuraamaan esimerkkiä. Sitä osoittaa askel,

joka Ranskassa on otettu. Muuten on merkille pantavaa, että maa, jossa on sosialistinen hallitus, on ensimmäinen kansanvaltaisen hallitusmuodon omaksuvista maista seuraamaan diktatuurilla hallittavien maiden esimerkkiä.

Nuorten järjestöjä, sotilaskasvatuksellisessa tarkoituksessa, on olemassa pienemmässä määrässä melkein kaikissa maissa. Sellainen on esimerkiksi Yhdysvalloissa ja monissa maissa oleva Partiopoi-kajärjestö (Boy Scout), josta tulee kirjoitus seuraavaan numeroon Tie Vapauteen.

Tämä kaikki on sängen surkuteltavaa ajatella. Näiden järjestöjen kautta opetetaan lapsia ja nuorisoa ampumaan ja nauttimaan siitä. Heitä opetetaan olemaan raakoja "vihollista" kohtaan ja ottamaan vastaan kärsimyksiäkin "isänmaan" puolesta. Ja nämä lapsiraukat eivät itse saa tietää mihin kaikki se opetus johtaa, jota heille annetaan. Jos heille annettaisi tietää totuus, niin näkisivät he edessään hirvittävän verileikin, joka laimentaisi innostustaan. Heidän innostuksensa laimenisi kokonaan jos oivaltaisivat, että hallitsevilla aineksilla on tarkoitus vuodattaa heidän vertaan raakamaisen harvain vallan tukemiseksi ja kansan entistä ankaramman kurin ja riiston alle painamiseksi.

Kaikkea tätä ajatellessa monesta tuntunee, että näissä diktaattorien hallitsemisissa maissa, joissa kansa jo pienestä lapsesta alkaen opetetaan äärimmäiseen kuriin, uskollisuuteen hallitsijoilleen ja sotilaksi, ei voisi työväenliike päätään nostaa. Mutta siten ei ole. Kehitys tekee työtään.

Kuten tiedetään, on Saksasta ja Italiasta lähetetty sotatarpeita Espanjan fascistiarmeijoille. Varsinkin Italiasta lähetetyissä pommeissa on paljon ollut sellaisia, jotka eivät olekaan räjähtäneet. Italian työläiset ovat jossain määrin taroituksellisesti valmistaneet ammuketehtaissa pommeja sellaisiksi, etteivät ne räjähdä. Muutamien sisältä on löydetty lappuja, joihin on kirjoitettu: "Emme tahdo murhata espanjalaisia työläistovereitamme."

Tämä siis todistaa, että pitkäaikaisen olemassaolonsa aikana, perinpohjaisesta kasvatustyöstä huolimatta fascismin hyväksi, ei Mussolinin diktatuurihallitus ole kyennyt kitkemään työväenluokasta pois vapauden kaipuuta ja luokkatunnetta. Ei ole sanottu vaikka diktaattorien perinpohjaisesti kouluuttamat armeijat, joissa marssii äitiensä sylistä otetut lapsetkin, verikentille johdettuina marssivat diktaattorien omien ruumiiden yli työn vapaaseen yhteiskuntaan.

Kuitenkin on diktatuurin alta työväenluokan vaikeampi nousta, joten kulovalkean tavoin leviävän fascismin torjumiseksi on meidän valppaudella toimittava. Siihen on ainoa keino, että järjestymme luokkana taloudellisiin luokkajärjestöihimme. Siten tehden emme torju ainoastaan fascismia, vaan lisäksi parannamme omaa taloudellista asemaamme ja rakennamme riistosta vapaata työväenluokan yhteiskuntaa, jossa ei äitien tarvitse pelätä että heiltä vietäisiin kehdoissa uinuvat lapsensa murhataidon harjoitteluun ja vannomaan uskollisuutta veljimme verellä itsensä tahrannoille diktaattoreille.

Ken Tietää, Miksi?

Kirj. NESU.

*Idästä nyt sarastaapi aamun koi,
Metsikössä lintusien laulu soi.
Luonnossa on rauha, kaikki sovussa,
Puut vaan hiljaa huojuilevat tuulessa.*

*Muurahaiset kekojansa laittavat,
Mehiläiset hunajata kokoovat.
Sovinnossa nekin työnsä toimittaa,
Yhteisvoimin eteenpäin ne ponnistaa.*

*Miksi pitäis' ihmisten riidellä?
Sovinnossa eikö voitais' elellä?
Yksimielisesti kun vaan toimimme
Silloin myös on sopuisata seuramme.*